

1. februar 2024
J.nr. 2024 - 457

Til Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 206 af 8. januar 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Jeppe Bruus

/ Rikke Kure Wendel

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte, at en dansk statsborger, der bor i udlandet og er skattepligtig der, skal betale skat i Danmark fra første dag, vedkommende besøger Danmark selv i arbejdsmæssig sammenhæng, hvis vedkommende arbejder for en dansk virksomhed modsat en udenlandsk virksomhed? I bekræftende fald mener ministeren så, at dette er hensigtsmæssigt for den danske medarbejder og den danske virksomhed, når disse medarbejdere undgår arbejdsrelaterede konferencer, møder mv. i Danmark eller sågar en forlænget weekend, da det er for kompliceret at rapportere skat i to lande? Mener ministeren i bekræftende fald, at der bør være en minimumsgrænse på eksempelvis 30 eller 45 dage årligt for det antal dage, man kan arbejde i Danmark for en dansk virksomhed uden at udløse skattepligt, når man egentlig er fuld skattepligtig i udlandet og bor der?

Svar

En fysisk person, der er bosat i udlandet og ikke er fuldt skattepligtig i Danmark, kan blive omfattet af reglerne om begrænset skattepligt. Det gælder blandt andet, hvis vedkommende modtager lønindkomst fra en dansk arbejdsgiver, når arbejdet er udført i Danmark. Det kan derfor bekræftes, at løn for arbejde, arbejdsrelaterede møder og ophold i Danmark medfører skattepligt i Danmark.

Dette gælder i visse tilfælde også arbejde udført i Danmark for en udenlandsk virksomhed med aktiviteter i Danmark. Det gælder fx, hvis personen arbejder for en udenlandsk arbejdsgiver, der har et fast driftssted i Danmark.

Reglerne om begrænset skattepligt i kildeskattelovens § 2 følger principperne for fordeling af beskatningsretten til lønindkomst i de af Danmark indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster, som bygger på OECD's modeloverenskomst.

En ny regel, som vil gøre det muligt for en medarbejder i en dansk virksomhed, der er bosat i udlandet, at arbejde i Danmark uden at blive skattepligtig, vil således udgøre en fravigelse af de principper, der også gælder internationalt.

En generel undtagelse til reglerne vil ligeledes betyde, at Danmark ensidigt i forhold til andre lande, som Danmark har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst med, opgiver beskatningsretten til indkomst erhvervet i Danmark. Afskærer Danmark sig fra at beskatte arbejde udført i Danmark for en dansk virksomhed, er der en risiko for, at vederlaget til medarbejderen hverken beskattes i Danmark eller i medarbejderens hjemland – såkaldt dobbelt ikke-beskatning. Det har høj prioritet internationalt at undgå dobbelt ikke-beskatning, som kan føre til skattetænkning og konkurrenceforvridning.

For en beskrivelse af den tilsvarende situation for danske virksomheder med filialer og medarbejdere i udlandet kan jeg desuden henvise til mit svar på SAU alm. del – spm. 642, 643 og 644.

Videre bemærkes, at hvis spørgers forslag om en bagatelgrænse forfølges, vil danske virksomheder kunne ansætte udenlandsk arbejdskraft til at udføre arbejde i Danmark i en ikke ubetydelig periode, uden at indkomsten vil være skattepligtig i Danmark.

En sådan mulighed vil også kunne åbne for en øget risiko for social dumping.

Derfor påtænker jeg ikke at tage initiativ til en justering af de eksisterende nationale regler på området eller at søge genforhandling af de eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster.